

fremkomme med Forslag til deres retfærdigere Ordning ved en ny Lov". Dette Andragende blev ifølge en Skrivelse fra Ribe Stiftamt af 16de Februar 1892 afflaaet af Ministeriet; man, da Andragerne mene, at de mange ejendommelige og særlige Forhold, der her komme i Betragtning, ikke have været tilstrækkelig oplyste, søge de nu Rigsdagens Wi-stand til at faa deres Ønske opfyldt og gentaae til Støtte derfor den Begrundelse, hvor- med de i sin Tid ledsagede Andragendet til Ministeriet, nemlig følgende: "Efter Fred- slutningen i 1864 bleve de forhenværende Blotalsjorder, der indlagdes under Kongeriget, aflydte i Hartkorn, ligesom Kongerigets øvrige Fordejsdomme efter Regler, der fast- satte ved Lov 29de Marts 1867, deriblandt altsaa ogsaa de tidligere slesvigiske Jorder, der nu henhøre under Ribe Herred. — Herimod have vi intet at indvende, da vi finde det i sin Orden, at vore Ejendomme, efter at være indlemmede i Kongeriget, skulle statte til Stat og Kommune paa samme Maade og i samme Omfang som de øvrige omliggende Ejendomme, som vi bo iblandt. Men paa den anden Side forekommer det os ogsaa, at vi med Villighed kunne vente ikke at blive højere beskattede end de oprindelig kongerigiske Løsejere, end Herredets øvrige Beboere. — Det har imidlertid vist sig, at de ved den ny Skuldætning af vore Ejendomme fulgte Regler have medført, at en stor Del af de for- henværende Blotalsjorder ikke alene have faaet paalignede forholdsvis lige saa meget nyt Hartkorn, som de oprindelig kongerigiske Jorder, men ogsaa at de for det meste ere satte i forholdsvis højere Gammelskat, nemlig fulde 13 Rr. 66 Ø. pr. Td. nyt Hartkorn, medens Gammelskatten for de ældre kongerigiske Jorder er paalignet disse efter gammelt Hartkorn, der her paa Egnen, hvor megen Hebe er opdyrket, tidt var betydelig lavere end det ny Hartkorn. Endelig have derhos en stor Del forhenværende slesvigiske Ejen- domme desuden faaet paalignet en Ekstraskat: „Fordebogsafgift" som Tillæg til eller Forøgelse af Gammelskatten, en Afgift, der ikke paahviler nogen oprindelig kongerigisk Ejen- dom her i Herredet. — Nu se vi vel, at Loven af 29de Marts 1867 § 5 bestemmer, at vi kun skulde paalignes Fordebogsafgift, naar samtlige de „Skatter, Afgifter og Udgifter til Statskassen" med Undtagelse af de i § 4 nævnte, som vi udredede før vor Indlem- melse i Kongeriget overstige 13 Rr. 66 Ø. pr. Td. nyt Hartkorn, og at det saaledes til- syneladende kan paastaas som rigtig, at vi ikke ere blevne stærkere bebyrdede med Skatter, end vi allerede i Forvejen vare. — Vi sige „tilsyneladende"; thi da det som nævnt har vist sig, at de allerfleste tidligere Blotalsjorder paa den Maade ere blevne langt haar- dere bebyrdede med Gammelskat (og Fordebogsafgift) end vore kongerigiske Naboer, have vi Grund til at antage, at den foreskrevne Fremgangsmaade maasse ikke har været fuldstæn- dig rigtig, og at navnlig en Del af de Udgifter, der efter Lovens § 5 ere blevne os paa- lignede som Gammelskat (og Fordebogsafgift) burde have faldet bort paa samme Maade som de i § 4 nævnte Afgifter. — En anden Ubillighed, skønt af mindre Betydning, synes det os at være, at de af os, der før 1864 havde købt vore Gaarde fra Fæste til Selv- ejendom, endnu efter Indlemmelsen i Kongeriget afkræves „Tiltrædelsespenge" ved hvert Ejerifte; medens de Fæstejendomme, der efter Lov 29de Marts 1867 § 7 uden videre overgik til fri Ejendom uden Betaling af nogen Afsløsningssum, ere fritagne for Udredelse af nogen Afgift ved Ejerifte. — Hvad dernæst angaar de saakaldte forhenværende „Binde- vedste Underfaatter", forekommer det os ogsaa utvivlsomt, at de af os, der eje saadanne Jorder, end ere blevne gaaede for nær derved, at de forskellige Fordele, der vare forbundne med disse Ejendomme (Frihed for Brug af Stempelpapir og for Udredelse af forskellige Udgifter) ved Indlemmelsen i Kongeriget uden videre bleve fratagne dem, uden at der som ellers i lignende Tilfælde gaves noget Bederlag for Tabet af disse Rettigheder. — Vel havde Ejerne af disse Ejendomme ifølge Lovens § 12 Ret til at bringe dette Spørgsmaal, om Bederlag for de mistede Rettigheder, for Domstolene, men af Frygt for de dermed for- bundne Omkostninger og øvrige Vanskeligheder have Løsejerne ikke turdet gaa den Vej. — Efter foranstaaende Fremstilling tvivle vi ikke om, at det høje Ministerium vil finde det rimeligt og billigt, at Ejerne af de nu i Kongeriget indlemmede forhenværende sles- vigiske Ejendomme — dels „Haderslevhusere", dels „Bindevædder" — i Ribe Herred, paa ny ønske de her omhandlede Forhold nærmere undersøgte, efter at vi nu i en Række Aar have prøvet Udsaldet af de i Lov 29de Marts 1867 fastsatte Regler, og det saa meget mere som en lignende Undersøgelse af Skatteforholdene for de ved Prøffen forblevne nord-slesvigiske Ejendommers Bedkommende have ført til en meget betydelig Skattelettelse for disse. — Vi haabe og vente nemlig, at en saadan nærmere Undersøgelse efter de Op- lysninger, der nu ere tilvejebragte, ogsaa for de ved Kongeriget forblevne tidligere sles- vigiske Ejendommers Bedkommende vil føre til Opfyldelse af vore Ønsker om: at Forde- bogsafgiften maa bortfalde uden Afsløsning, at Tiltrædelsespenge for de før 1864 til